

Men hun fulgte ham alligevel.

Ude i Forstuen fandt han til sin Forbavselse Gaardsdøren laaset og stænget. Nøglen var endda taget ud.

»Ja, her render saa mange Bisser i den her Tid,« forklarede hun. »Saa satte A Stangen for. Du kan jo ogsaa lige saa godt gaa igennem til vort.«

»Jeg plejer at gaa ud den samme Vej, jeg er kommen ind,« sagde han bydende. »Luk op her!«

»Hys! Hys!« hviskede hun fortroligt. »A maa snakke med dig, Mads Vestrup! Hvorfor har du it' været her saa længe?«

»Luk op!« gentog han og ruskede af al Magt i Laasen. Han forstod nu, at han var bleven indringet. Satan havde været ude efter hans Sjæl og ført ham i et Baghold.

»Vil du it' snakke med mig, gør A en Ulykke paa mig. Nu veed du det, Mads Vestrup!«

»Du glemmer, at det er din Præst, du taler til,« svarede han, idet nu ogsaa hans Stemme sank ned til en Hvysken.

»Aa, lad kuns Præsten være udenfor dether! Du er vist it' helt saa hellig en Mand, som du har Ord for. Du var da it' mer end en tolv Aars Knejt, da du sad nede i Sivene og kiggede, naar Møllerens Piger gik i Vandet. A har jo selv overrasket dig engang. Og du har vel ogsaa nok vidst af, at Jørgen